

GS 1185

Trenne Nöjesamma

W i s o r

Den Första:

Snus = Wisan,

Snusålskare till tjenst.

Den Andra:

En wäl sorterad

K r y d d = W o d,

En god Wän tillönskat, när han stod

Brudgumme.

Den Tredje:

Du som i höghet tror sällheten de:

S t a r a

G. M. Forlin. 1825

Den Första.

Hör, wänta, kom, tag dig, min vän, en
pris snus. Så ropas på gator, på torg och
i hus; Debutan på locket af dosan man
slår, Straxt näsan det språket af smällen
förstår. Hur lätt är då wisa, Att hwar en
bör prisa Det älskliga snus.

2. Ju mera man rustar i snus och i dus
Ju mer will ock till af det kostbara snus;
Om det ock skall kosta den endaste slant,
Skall dosan brillera, ty det är galant. Uck!
det är otroligt, Hwad det är för roligt,
Att lukta på snus.

3. När syster gör syster visiter och frus,
Får dosan ej glömmas att fyllas med snus;
När squallra och fullra och krulla i ståt
På gatan får råkas, fast nypan är wät
Skall hon i kjolsäcken Att draga upp nåe-
ken En strut utaf snus.

4. Bland win och Vocaler och Nym-
pher och rus Får och icke fattas det bruk-
bara snus: Den sig wid det ena som andra
har wandt, Förgäfwes till återhåll blifwer
förmant. En kärleken brinner, Som nå-
san hon rinner, Af brånwin och snus.

5. Mäst är appetitligt i köket ha snus,
I panner och pector, i kannar och kru,
Då flockan tillsäger, att tillaga mål Af
rötter, grönsaker, köträtter och kål, Bli
frydda på maten, Garnering på faten, Det
drppande snus.

6. När pungen är kommen och casan con-
fus, Är trödligt att hafwa till hands en
pris snus; När snillet är stumpigt och tun-
gan är stum, Och hjertat är sjunket och
hjernan är dum, Det sinnet dock gläder I
alla slags wäder, Att näsan har snus.

7. Hur mången är lyckelig genom sitt
snus, Fast häften af wigten är stielkar
och grus; Det gör lika mycket hwad kö-
paren får, Blott malaren njuter en winst,
som sötsår; Förtjensten är härlig, Och wa-
ran begärlig Blott den heter snus.

Den Andra:

Brudgum och bruden, Hvilka i Kruden
Täcka nu stå, Önskas allt nöje Fågnad och
ldle Tills de bli grå: Rusin och Mandel,
Blifwe er handel, Hwarje minut, Socker,
Citroner, Ostron, Lemoner, Hagel och
Krut.

2. Barnskor och Trummor, Ingfår Kard-
mummor, Muskot, Kanel, Appeldeciner,
Olja och Biner, Samt till en del, Swi-
skon, Corinthen, Pärlor och Glintor, Måla-
re-Gull: Ballar och Speglar, Klingor och
Deglar, Kardor och Ull.

3. Rimröl och Glaskor, Söndrlif Bref-
tastor, Caffé och Thee: Capris, Oliver,
Fast det och blifwer, Gurlor kan ske. Röd
och svart Krita, Mäst af den hwitte. Reg-
garn och Trå, Twål, Pomeranker, Sapa,
Epancer, Sirup också.

4. Häcktor och Hålar, Kruthorn och
Stakar, Nycklar och Lås: Luntor och swam-
par, Skrufwar och Stampar, Linsfrö att
säs: Trattar och Knappar, Refjern och
Lappar, Kniswar och Band: Saffran och
Fikon Peppar och Kikon Stärkelse och
Sand.

5. Sargar och Sylar, Krakar och Prisar,
Pennor, Papper: Tobak och Pipor, Lån-
ger och Knipor och ännu mer: Rubbar och
Målar, Stensat och Stålar, Lådor och
Skrin, Råppar och Stafrar, Bårar och
Rastrar, Rosenmarin.

6. Röd och hvit Winsten, Gurkmen och
Brynsten Lärning och Kort, Bolus och
Silsglitt, Benswart och Blyhwitt, Smär-
re och stort: Brådspel och Brickor, Swaf-
wel, Neglickor, Paradis: korn: Lunder och
Eldstål, Camfår och Fångkohl, Dosor af
horn.

7. Estråkar, Violer, och Trådpistoler, Bo-
skaps Theriack: Crapp, Antimonium, Hark
och Consonium, Swart och rött Lack,
Husbleß och Burar, Glasgall och Lurar,
Risgrön och Snus, Biållror och Kläckor
Skrifstor och Däckor, Pättor och Krus.

8. Allt hwad wi hafwa Ifrån den Ja-
va, Ceylon och fler; Allt hwad kan höras
månnas och röras, Allt hwad man ser,
I Dröckerier, Och Spekerier, Komma till
bron, Allt skall man hinna Träffa och fin-
na, Hos Er i Bon.

9. Således stoppad, Staplad och prop-

pad, Snstas Er bod, Der skola ramla
Slamra och Framla, Wigter och Lod,
Grusliga bråtar, Tolsdalers plåtar, Uti hwar
wå. Penningepåsar, Flickor och Gåsar,
Mågar derpå.

Den Tredje:

Du, som i höghet tror sällheten winnas,
Lyd ej en fåfång bedrägelig röst:
Lär af en Wån, att den endast kan finnas
I dina känslor och inom ditt bröst.

2. Oländ och gömd för de mågtigas
Skara, Aldrig jag kânt deras ärelust än;
Men jag är det, som en Kung wille wara:
Hwad är du då? Jag är lycklig min Wån.

3. I alla händelser ödet må sticka; Utan
förfäran med Bachus jag ler: Rösjd med
mig sjelf, Med mitt Win och min flicka,
Såg kan mitt hjerta wäl önska sig mer?